

τούς κάμνει νὰ χάνουν τὰς αἰσθήσεις των ἐν ἀκαρεί, νὰ λιποθυμῶσι καὶ νὰ πίπτωσι κατὰ γῆς ἀναίσθητοι.

Ὁ γράφων τὰς γρχμὰς ταύτας ἐγνώρισε γυναίκα, ἡ ὅποια ἐπὶ ὅλην δεκαεξαετίαν δὲν ἐξῆλθε τοῦ δωματίου τῆς χωρὶς νὰ συνοδεύηται ὑπ' ἄλλου, δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τῆς παρὰ ἐποχουμένη, δὲν ἔκαμε τὰς ἀγορὰς τῆς — τὰς ὁποίας κάμνει αὐτοπροσώπως ὡς ἀνήκουτα εἰς κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν—παρὰ ἐφ' ἀμάξης. Καὶ ὅμως εἶνε καθ' ὅλα ὑγιής καὶ εὐρωστος καὶ ἀπέκτητε τέκνα. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ φόβου, ὡς εἶπομεν καὶ ἑνωτέρω, εἶνε μᾶλλον ἀσθένεια, ὑπαγομένη εἰς τὴν ἀμέτροτην ἐκείνην σειρὰν τῶν φάσεων τοῦ ὑστερισμοῦ, ἀλλ' ὅπως ἴσως φόβος εἶνε καὶ αὕτη.

Τὰ παιδιὰ εἶνε φύσει δειλά: φοβοῦνται τὴν ἐρημίαν καὶ τὸ σκότος, φοβοῦνται φαντασιώδεις τινὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γεννῶσιν εἰς τὸ πνεῦμά των αἱ διηγήσεις τῶν ὑπηρετῶν κτλ. Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἐξαφανίζεται ὁ φόβος οὗτος.

Οἱ μᾶλλον ὅμως ἐπιρρεπεῖς εἰς τὸν φόβον ἀνθρωποι εἶνε οἱ ἔχοντες εὐερέθιστον καὶ νοσηρὰν φαντασίαν, αἱ νευροπαθεῖς φύσεις, οἱ ἀναιμικοὶ καὶ τέλος ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ σωματικαὶ δυνάμεις ὀλονέν ἐξαντλοῦνται εἴτε ἔκτινος σωματικοῦ ἑλαττώματος εἴτε ἐκ χρονίας τινὸς παθῆσεως.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα κατὰ τοῦ φόβου εἶνε διάφορα κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις καὶ τὰ ἄτομα. Διὰ τοὺς ἀναιμικοὺς συμβουλευόμεν τονικά φάρμακα σιδηροῦχα καὶ θιλάσσια λουτρά, διὰ τοὺς νευρικοὺς καὶ εὐερέθιστους ἀντισπασμωδικὰ καὶ διὰ τοὺς ὀλιγοψύχους ξιφομαχίαν, ἱππασίαν, σωματικὰς ἀσκήσεις κτλ.

ΔΡ. ΦΛΣ.

Η ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Πολλὰ γαλλικὰ φύλλα ὕψωσαν τελευταῖον φωνὴν κατὰ τῆς σπατίλης, ἧτις γίνεται ἐν Παρισίοις ἐνεκα τοῦ κατηραμένου συρμοῦ. Πρὸ πάντων δὲ ἡ ἐπίθεσις γίνεται κατὰ τῶν δεσποινίδων, αἵτινες φέρουσι πολυτελεστάτας ἐνδυμασίας, ὅπως καὶ αἱ ὑπανδρὸι γυναῖκες (ὡς ἂν δῆθεν ἡ σπατάλη τούτων νὰ ἔχη λόγον τινὰ δεδικαιολογημένον). Καὶ αἱ δεσποινίδες σήμερον ἐξέρχονται εἰς Παρισίους φέρουσαι μεταξίνας ἐνδυμασίας καὶ πλουσιώτατον κόσμον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὅ,τι δὲ αὐξάνει τὴν δαπάνην εἶνε ἡ βραχεῖα διάρκεια τῶν ἐνδυμασιῶν τούτων, διότι πρότερον μία ἐνδυμασία διήρκει τοῦλάχιστον μίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους,

τώρα δὲ μόλις διαρκεῖ ὀλίγας ἐβδομάδας. Ἐὰν δὲ τις κυρία εἰδαπάνᾳ πρότερον 20,000 δραχμῶν κατ' ἔτος! (τὸ ποσὸν τοῦτο σημειῶσι τὰ γαλλικὰ φύλλα), σήμερον δαπανᾷ τὸ διπλάσιον. Ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν λέξιν δαπανᾷ εἰς τὴν κυρίαν αὐτῆς σημασίαν, διότι συχνὰ χρεωστεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο, ὃ δὲ ῥάπτῃς ἢ ἡ μοδίστα περιμένουσι μέχρις οὐ ἀποθάνωσιν οἱ θεῖοι ἢ πάππος τις πλούσιος, τοῦ ὁποίου ἡ κληρονομία θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν. Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσι ῥαπτικά καταστήματα, τὰ ὁποία εὐρίσκονται εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, καίτοι πελάται των τινὲς χρεωστοῦσιν ἐν ὄλῳ ἐν ἑκατομμύριον.

Δὲν εἶνε δὲ μόνον αἱ ἐνδυμασίαι φοικωδῶς δαπανηραὶ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ συμπόσια αὐτὰ σπαταλᾶται τὸ χρῆμα ἀφειδῶς, ἢ δὲ ἐπιτραπέζιος πολυτέλεια κατανατᾷ ἀπίστευτος. Ἀνεκαλύφθησαν καρποὶ ὄλων ἀγνωστοί πρότερον, αἱ σφαυλαὶ πρέπει νὰ παρατίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, δι' ἑκαστον δὲ εἶδος ὀπωρῶν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἰδιαίτερα σκεύη. Καὶ τὰ ἄνθη νὰ μὴ λείπωσι ποτέ! Κατὰ μῆκος τοῦ χεῖλους τῆς τραπέζης ἀληθῆς πρασιὰ ἐξ ἀνθῶν, τὰ χειρόμακτρα περικυκλωμένα ὑπ' ἀνθῶν, αἱ δὲ λαμπάδες καὶ αἱ λυχνίαι ἐστεφανωμένα ἐπίσης δι' αὐτῶν.

Ἡ πολυτέλεια ὅμως ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον εἰς τοὺς χορούς. Τὰ διάσημα ἐμβλήματα τῆς αὐτοκρατείας Εἰγενίας εἶνε μὴδὲν ἀπέναντι τῶν σημερινῶν χρόνων. Τότε ὁ μαρκήσιος de Caux προσέφερεν ἐν πορτοκάλιον, μίαν ἀνθοδέσμη, μικρὰν μπουμπονιέραν, καὶ τοῦτο ἦτο δεῖγμα μεγάλης ὑπολήψεως, ἢ δὲ λαμβάνουσα ἦτο ὑπερήφανος διὰ τοῦτο. Σήμερον τὸ κοτιλλιὸν στοιχίζει 10,000—20,000 φράγκων, διότι πρέπει νὰ διανεμῇ τις χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ ἐνθύμια: δὲν μᾶς φαίνεται δὲ ποσῶς παράδοξον τὸ γεγονός, καθ' ὃ πατήρ τῆς ἰδῶν τὴν θυγατέρα του κατάφορτον δῶρων μετὰ τινὰ χορὸν ἠρώτησεν αὐτὴν «Κόρη μου, σὲ ἐπλήρωσαν ὡς χορεύτριαν;» M.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Ἀξιοθαύμαστος εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Βερολίνου. Ἐπὶ τοῦ 1885 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Βιέννῃ ταχυδρομειῶν ἀνήρχετο εἰς 36, ἀλλ' ὁ τῶν ἐν Βερολίνῳ ὑπῆρξε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τριπλάσιος. Ἡ ἐπιστολογραφικὴ ἐπικοινωνία ἔλαβε μυθῶδη αὐξήσιν. Περυσι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἡμέραν διεβιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ταχυδρομείου

ὑπὲρ τὰ ἑξ ἑκατομμύρια γραμμάτων καὶ δελταρίων πρὸς διεξαγωγὴν δὲ τῆς γιγαντίου ταύτης ἐργασίας ἡ διεύθυνσις τοῦ ταχυδρομείου ἠναγκάσθη νὰ προσλάβῃ ἔτι 1200 ἐκτάκτους ὑπαλλήλους. Τὸ βερολιναῖον ταχυδρομεῖον λειτουργεῖ μετ' ἀνυπερβλήτου δραστηριότητος καὶ μέχρι κεραίας προβαινούσης ἀκριβείας ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην τοῦ μεγαλοφυοῦς Στέφαν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τὸ ταχυδρομικὸν σύστημα τῆς Γερμανίας εἰς τοσοῦτον προήχθη τελειότητος, ὥστε σήμερον χρησιμεύει εἰς ὑποδειγμα τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς εἰσέτι τοῖς Ἄγγλοις καὶ Ἀμερικανοῖς. Ὁ ἐπὶ τῶν γερμανικῶν ταχυδρομείων ὑπευγὸς μετ' εὐλόγου ἐκάρσεως ἀνεφώνησε κατὰ τὸ ἐν Βέρνη διεθνὲς ταχυδρομικὸν συνέδριον τοὺς δε τοὺς λόγους. «Τὸ σπουδαιότερον ἀπαντῶν τῶν ταχυδρομείων εἶνε τὸ τοῦ Βερολίνου. Ὑπ' αὐτοῦ διακομίζονται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ 90 ἑκατομμύρια ἀντιτύπων ἐφημερίδων. Ἡ καθ' ἡμέραν ἀποστολὴ συμποσοῦται εἰς 244,000 φύλλων, ἅτινα πάλιν καθ' ἑκάστην διαβιβάζονται εἰς 4721 ταχυδρομεία ἐντὸς 10,566 δεσμίδων, ἀποστέλλονται δὲ εἰς τὸν σιδηρόδρομον διὰ 448 ταχυδρομικῶν σάκκων ἐπὶ 46 ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν.» Οὐχ ἦττον σπουδαία εἶνε καὶ τὰ κατορθώματα τῆς ἐν Βερολίῳ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὸ ἔτος 1885 τὰ ἐν Βερολίῳ 70 δημόσια τηλεγραφεῖα ἀπέστειλαν 9,885,000 τηλεγραφήματα, δηλ. τριπλάσιον ἀριθμὸν τῶν ἐν Βιέννῃ. Ἐτι μείζονα ἐκπληξιν ἐμποιεῖ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τηλεφωνικοῦ συστήματος. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1886 ὑπῆρχον ἐν Βερολίῳ καὶ ἐν τοῖς 14 προστείοις τοῦ 8200 συνδρομηταὶ τηλεφωνείων τὸ Βερολίον ὑπερέβη λοιπὸν οὐ μόνον τὴν Βιέννην ἀλλὰ καὶ τοὺς Παρισίους. Ἐν οὐδεμίᾳ ἄλλῃ πρωτεύουσῃ (οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Λονδίνου ἐξαιρουμένου) ὑπάρχει κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις τοσοῦτον πολλαπλῆ τηλεφωνικῆ συγκοινωνία ὅσον ἐν Βερολίῳ ἡ γερμανικῆ μητρόπολις «διαλέγεταί» νῦν πόρρωθεν μετὰ τοῦ Ἀμβούργου, τοῦ Στετίνου, τοῦ Ἀνοβέρου, τῆς Λειψίας, τοῦ Μαγδεμβούργου, τῆς Δρέσδης καὶ ἄλλων μεγαλοπόλεων. Τὸ τηλεφωνικὸν σύμμα Βερολίνου καὶ Ἀνοβέρου ἦτο μέχρι ἐσχάτων (πρὶν ἀνοιχθῆ ἡ γραμμὴ Παρισίων καὶ Βρυξελλῶν) τὸ μακρότατον πάντων τῶν ἄλλων ἐν Εὐρώπῃ. Ἐνταῦθα προσθετέον ὅτι τὸ Βερολίον καθίσταται κατὰ μικρὸν παγκόσμιον κέντρον τῆς ἐξαισιωτέρας τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ δηλονότι, καὶ τῆς ὀφελίμου αὐτοῦ ἐφαρμογῆς ἐπ' ἀγαθῶ πρακτικῶν σκοπῶν. Ἐν Βερολίῳ ἐστρώθη ὁ πρῶτος ἐπὶ τῆς γῆς ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος, ἐνταῦθα καθελκύσθη εἰς τὰ ὕδατα τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ κινούμενον ποτάμιον σκάφος, ἐν-

ταῦθα προέβη ἡ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία εἰς μέγαν τελειότητος βαθμὸν. Σημειωτέον προσέτι ὅτι τὸ σύστημα τῆς διὰ σωλήνων διαβιβάσεως τοῦ ταχυδρομείου, τοῦ ἄλλως λεγομένου «πνευματικοῦ ταχυδρομείου» ἐνεκαινίσθη τὸ πρῶτον ἐν Βερολίῳ.

Καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ποιεῖται ἐν Βερολίῳ γιγαντίους προόδους, οὐδεμίᾳ δὲ τῶν Εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων δύναται νὰ παραβληθῆ κατὰ τοῦτο πρὸς τὸ Βερολίον. Ἦδη περὶ τὰ μῆσα τοῦ 1886 ὑπῆρχον ἐν Βερολίῳ περὶ τὰς 13,000 ἠλεκτρικὰς λυχνίας. Πάμπολλοι μεγαλοπρεπέστατοι κήποι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βερολίνου ἀπαστράπτουσι καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐν καιρῷ θέρους ἀπλετοῦ ἠλεκτρικὸν φῶς. Εἰς τὰ πλεῖστα καὶ σημαντικώτατα τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ τὰ μεγάλα θεάτρα εἰσήχθη ἤδη ὁ θαυμάσιος οὗτος φωτισμός. Ἡ ἐν Βερολίῳ βιβλιοθήκη μετὰ τῶν ἀνεξαντλήτων θησαυρῶν τῆς (περιέχει ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν μυριάδας βιβλίων!) ὑπάρχει καθ' ἑκάστην ἑσπέραν μέχρι τῆς δεκάτης ὥρας ἀνεωγμένη εἰς τοὺς φιλομαθεῖς ἐν πλήρει ἠλεκτρικῷ φωτί. Ἐκατοντάδες ξενοδοχείων, ἐστιατορίων, καφεπωλείων καὶ ἐργαστηρίων διανήχονται, οὕτως εἰπὲν εἰς γοητευτικὸν πέλαγος ἠλεκτρικοῦ φωτός, ἐν ᾧ ἐν Βιέννῃ μόνον κατ' ἐξαιρέσειν ἀπαντᾷ τις ἔνθα καὶ ἔνθα ἠλεκτρικὸν φωτισμόν.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Αἱ λευκαὶ τρίχες εἶνε τὰ λείψανα ἐκεῖνα τοῦ ἀφροῦ, τὰ καλύπτοντα τὴν θάλασσαν μετὰ τὴν τρικυμῖαν.

Ἡ ἀγαθότης τῆς νεότητος εἶνε τι ἀγγελικόν· ἡ ἀγαθότης τοῦ γήρατος εἶνε τι θεῖον.

Ἡ πείρα ἁμοιάζει γυναῖκα προβεβηκυῖαν τὴν ὀποιαν σεδόμεθα χωρὶς νὰ ἐρευνῶμεν ἂν τὸ παρελθὸν αὐτῆς ὑπῆρξε ἀμφιβόλου ἠθικῆς.

Ὅταν πρόσωπόν τι σοῦ εἶνε ἀντιπαθητικόν, παραβαίνεις τὰς πεποιθήσεις σου καὶ μόνον διὰ ν' ἀντεῖπης εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον.

Ἡ καλὴ ἀνατροφή εἰμπορεῖ νὰ συνοψισθῆ εἰς ἓν μόνον παράγγελμα, τοῦτο: Ἡ συμπεριφορὰ σου πρὸς τὸν πλησίον ἔστω τοιαύτη, ὅταν θὰ ἐπεθύμεις σὺ αὐτὸς ἐὰν ἦσο εἰς τὴν θέσιν του.

Ἡ ἀγωγή εἶνε τὸ ἀνώτατον σχολεῖον τῆς καρδίας.